

[Socialministeren.]

Skyld. Det er kun en ringe Del, man kan afhjælpe gennem offentlige Arbejder, og for det andet er det en forholdsvis dyr Vej.

For et Aar siden, efter Jul, havde vi hele Byggeriet i Gang. Jeg kan tydelig huske, at det var saaledes, fordi jeg den Gang paatænkte at sætte en Agitation i Gang for at faa Reparationsarbejder udført og forhandlede med de forskellige Oldermænd omkring Juletid, og da sagde de alle sammen: Det haster ikke, for vi har ikke en eneste Byggearbejder ledig i Øjeblikket. Men ikke desto mindre var Arbejdsløsheden oppe paa 100 000, skønt Byggeriet var i fuldt Sving, saa det er kun een Side af Sagen. Selv med Byggeriet i fuldt Sving og offentlige Arbejder i Gang er det kun, en Brøkdel af Arbejdsløsheden, man kan raade Bod paa. Der maa altsaa andre Forholdsregler til. Og dér er det, man hele Verden over, selv i Amerika, beskæftiger sig med Spørgsmaalet om Arbejdstidens Forkortelse. Nu ligger det ikke for i Dag, og jeg skal ikke komme nærmere ind paa det, men det er en Vej, man er nødt til at gaa.

Den tredje Vej, jeg har peget paa før, er at anvende Arbejdsløshedsunderstøttelsen i Form af Tilskud til at sætte Arbejder i Gang. Ogsaa dette har jeg flere Gange for søgt at faa frem. Jeg har henvendt mig til Industriraadet, fordi det synes saa nærliggende for en almindelig Betragtning: Er der dog nogen Mening i, at det offentlige gennemsnitlig giver 800 Kr. ud om Aaret til de unge Mennesker, ogsaa til de ældre, pr. arbejdsløs til at gaa og drive paa Gaden? Kan de 800 Kr., anvendte i Industrien, i Eksport, anvendte de forskellige Steder, ikke komme til at beskæftige de forskellige Mennesker, saa at de derigennem kan tjene det 3-dobbelte, og vi kan faa Produktion i Gang? Industriraadet svarede afvisende, overhovedet svares der afvisende paa alt, hvad man kommer med, saa fra den ene Side og saa fra den anden Side. Det er umuligt i dette Land praktisk taget at komme nogen Vej, før man har Pisen over Ørene.

Endelig er der, naar vi gaar væk fra Problemerne om at sætte Arbejder i Gang eller afhjælpe Arbejdsløsheden ad de tre Veje, jeg har nævnt her, og som Regeringen stadig arbejder med, under stadige Vanskeligheder fra mange Sider, det andet Spørgsmaal: Ad hvilken Vej skal vi understøtte?

Og dér vil jeg gerne sige til Oppositionen til højre, at det er jo denne Oppositions egen Skyld, at de har faaet den ene Kriselov efter den anden i de senere Aar. Hvis de

havde gennemført Socialreformen — ja, jeg kan godt forstaa, at den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti ikke kan lide at høre det, men det er rigtigt alligevel —, hvis de havde gennemført Socialreformen, hvorved der var blevet bragt Orden i Forholdene, og hvorefter Fattighjælpsvirkningerne var taget væk, saaledes at der for Kommunerne var Adgang til at yde en vis Hjælp, uden at det skadede noget, havde vi ikke behøvet at bygge den ene Kriselov ovenpaa den anden; saa havde vi givet den Adgang, som Kommunerne nu faar gennem forskellige mindre heldige Love, til at hjælpe.

Man udbad sig derefter som det tredje en Finansplan. Maa jeg dertil svare, at naturligvis har det været drøftet i Ministermøder og med Finansministeren — det er indlysende —, hvor meget man mente at kunne stille til Raadighed til dette Formaal; og jeg fik til Opgave at udarbejde et Forslag, hvorefter Statens Udgifter ikke kunde overstige en 8—9 Mill. Kr. Jeg gjorde da opmærksom paa, at man utvivlsomt fra Oppositionens Side i Forbindelse hermed vilde spørge, hvorledes man havde tænkt sig dette Beløb dækket, og jeg er ogsaa i Stand til at meddele, at Finansministeren er villig til at gøre Rede for sit Syn paa dette Spørgsmaal, naar det ønskes. Desværre er det jo ikke muligt i Dag, da Finansministeren ikke er her, men det vil altsaa være muligt overfor Udvalget.

Der blev dernæst af de ærede Medlemmer, der talte for Venstre og for det konservative Folkeparti, udtalt Bekymringer over de store Udgifter. De Tal, der blev opgivet, var ikke rigtige. Jeg skal kort sige, hvad der i Øjeblikket ydes, i indeværende Aar altsaa.

Til den ordinære Arbejdsløshedsforsikring er der beregnet 15 Mill. Kr. for Statens Vedkommende, 7 Mill. Kr. for Kommunernes Vedkommende; til Lov om Statstilskud til Kommuner, altsaa Kriseloven, 10 Mill. Kr. for Staten og 5 Mill. Kr. for Kommunerne; til Lov om den forøgede vedtægtsmæssige Hjælp 8 Mill. Kr. for Staten og 2 Mill. Kr. for Kommunerne; til Forslaget her om Vinterhjælp 7,5 Mill. Kr. for Staten og 2,5 Mill. Kr. for Kommunerne; til Hjælpekassernes Virksomhed 1,5 Mill. Kr. for Staten — ja, det venter jeg altsaa vedtaget, det er jo tiltraadt af hele Udvalget — og 18 Mill. Kr. for Kommunerne; og endelig er der til Rest i dette Aar en Maaned af Krisehjælpen i Henhold til Loven af 19. Oktober ca. 2 Mill. Kr. for Staten og ca. 1 Mill. Kr. for Kommunerne.